

Venedig - La Serenissima, La Magica

Italienerne bruger med kærlighed i stemmen udtrykket "La Serenissima", når de taler om Venedig. Det betyder noget i retning af "Den mest strålende". Min kone og jeg vil måske hellere bruge betegnelsen "La Magica" - "Den magiske".

Hermed har vi også sagt, hvad vi mener om byen, som det påstås, at danskerne har valgt enten at hade eller at elske. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi hører til de sidstnævnte! Vi må nok indrømme, at vi for altid er blevet indfanget af byens uimodståelige, magiske kraft. Venedig, den mærkelige by 'bygget på vand', bliver vi aldrig færdig med, den kommer aldrig ud af blodet.

Siden vi for 17-18 år siden begyndte, at campere for alvor, har vi vist været det, man kalder nomader. I hvert fald kan vi i vores kørebøger se, at vi sjældent har været mere end 3-4 dage på samme campingplads, før vi er kørt videre, og kun ganske få gange er vi år senere vendt tilbage til samme plads eller egn. Dertil har vi været for nysgerrige efter at opleve nyt, se nye byer og landskaber, møde nye kulturer og træffe nye mennesker. Det har betydet, at vi gennem årene har besøgt et stort antal af de europæiske lande. Med campingvognen har vi været fra det nordligste Norge til tæt på grænsen mellem Ungarn og Ukraine. Vi har med lige stor glæde camperet i en lille fiskebygd på Lofoten som midt i en solsikkermark på den ungarske puszta. Og vi har nydt dette sigøjneragtige liv - og har troet, at sådan ville vi nok altid holde ferie. Nye steder, nye oplevelser - det var devisen!

Sådan var det lige indtil for 4 år siden, hvor vi var på vej hjem ad efter en dejlig ferie rundt i Toscana med campingvognen. Vi havde dog stadig en bid ferie, tilbage. Så da vi sydfra ad autostradaen nærmede os Bologna, snakkede vi om, at vi måske lige ku' tage et smut ud til Venedig og blive der et par dage - eller køre op og bruge nogle dage i Østrig. Når man er campist, behøver der jo ikke være så langt fra tanke til handling - så ind på en tankstation, fat i ADAC-bogen for at finde en campingplads ikke for langt fra Venedig. Milde himmel - sikke priser! Vi var på nippet til at droppe Venedig, da vi fik øje på det, der vist nok må være områdets billigste campingplads, Camping Miramare på Punta Sabbioni. Et mobilopkald fortalte os, at vi bare ku' komme - der var plads.

Tekst og foto: Sven Petersen

En glædelig overraskelse

Vore forventninger var ikke store, da vi trillede ud ad den stærkt trafikerede vej på landtangen, som adskiller lagunen fra Adriaterhavet. Ifølge ADAC-bogen var Camping Miramare den allersidste i den perlerække af over 30 campingpladser, som ligger mellem Jesolo og spidsen af tangen. Langs vejen stod der orienteringsskilte, der fortalte, hvor mange pladser, der endnu var tilbage - 9, 8, 7, 6 osv., - men endelig nåede vi da frem.

Helt ærligt troede vi faktisk, vi var kørt forkert - men den var god nok! Hvad fandt vi? En dejligt ren, rydelig plads med hække af roser og nerier. Skyggefulde pladser til vogne og telte/teltvogne. Rene toiletter, brusere, der fungerer (gratis varmt vand), vaskemaskiner, en velassorteret butik med bl.a. nybagt brød hver morgen. Særdeles høflig og hjælpsom receptionspersonale. Egen badestrand på lagunesiden med den smukkeste udsigt over på Venedig og 1,5 km til stranden på Adriaterhavssiden. Der herskede en meget hyggelig og venlig atmosfære på pladsen. På Miramare var der overraskende mange italienske campister - de fleste vist nok fastligere.

En sådan var nabo til os, og familiens beostær underholdt fra morgen til aften - egentlig ret hyggeligt. Hen til færgen, som sejler over til Venedig, er der 700 m. Campingpladsen har en (gratis) shuttlebus, som regelmæssigt kører frem og tilbage. En god ting, - i hvert fald når man kommer træt hjem sidst på dagen. Samme bus kører for resten også ud til badestranden ved Adriaterhavet. Og så må vi endelig ikke glemme den gode restaurant, som ligger lige til venstre for indkørslen, når man svinger ind på pladsen. Man kan vælge enten at spise på stedet eller tage fx deres udmærkede pizza'er med hjem til sin campingvogn, telt, teltvogn eller bungalow. På bedste italienske vis bliver pizza'erne her bagt i en brændefyret stenovn. Helt ærligt, vi har aldrig smagt dem bedre! Pladsen har sin egen hjemmeside, www.camping-miramare.it, hvor man bl.a. kan tjekke deres priser, som vi finder er særdeles rimelige. Husk, vi er i Italien - og ikke mindst ved Venedig! Det skal indrømmes, at pladsen måske ikke er så egnet til børnefamilier, da der ikke er så meget for familiens yngste at gi' sig til - bortset fra strandene. Her har fx Union Lido jo meget mere at byde på. Men sammenlign lige deres priser med Camping Miramare's!

Den første tur til Venedig

I receptionen købte vi allerede ved indskrivningen dagbillet til færgen, så vi næste morgen ikke behøvede, at stå i lang kø ved billetteringen, men ku' gå direkte ind i venteområdet. Fra færgelejet i Punta Sabbioni afgår der færger til såvel Venedig, som til øerne i lagunen. Vores hensigt var, at bruge en hel dag i Venedig samt måske en solbade/dasedag ved havet - for derefter at vende træktøjet mod nord og søge hjemad næste dag igen.

Sådan kom det imidlertid ikke til at gå. Trods de mange, mange tusinde medturister (hvor faren for at blive væk for hinanden absolut er til stede), trods de skyhøje priser på restauranter og cafeer, trods de pågående gadesælgere, trods de irriterende duer på Marcuspladsen - ja, så faldt vi pladask for byen, for stemningen, kort sagt: det hele... Vi blev fuldstændig grebet af den magi, som netop er Venedig, denne underlige by, hvis lige ikke findes noget sted på vores planet. Verdens største bilfri by. Da vi efter den første dag trætte kom hjem til Solifer'en på Miramare, var vi slet ikke klar til at vende hjem til Danmark, så vi blev hurtigt enige om, at her blev vi simpelthen nødt til at blive noget længere. Så næste morgen var det et 72 timers kort til færgen, vi købte i receptionen. Med denne billet til ca. 20,- euro i hånden fik vi ubegrænset adgang til alle ACTV's rutebåde, vaperetto'erne, færgerne osv. i hele Comune di Venezia, dvs. rundt i Venedigs kanaler samt rundt til

Rialtobroen blev bygget omkring 1590, for at man kunne komme over Canal Grande i det, der var, og stadig er byens største handelsområde. Lige indtil 1854 var broen den eneste bro over kanalen.

øerne i lagunen samt fastlandet. Man bli'r hurtigt fortroligt med trafiksystemet, men de gratis oversigtskort, man kan få i turistkontoret, er uundværlige ligesom de gratis rutekort, man kan få i billetteringen ved færgerne. De tre dage gik desværre alt, alt for hurtigt, syntes vi.

Men pligterne hjemme kaldte desværre på os, så med et løfte til os selv om at vende tilbage, blev nødt til at sige et vemodigt 'Arrivederci, Venezia'.

To dejlige gensyn

De efterfølgende 2 somre blev vores campingferiemål således også Venedig. Vi ved ikke, hvad der var sket med os. Sådan havde vi aldrig holdt ferie før. Samme campingplads, samme mål - umuligt! Men måske var vi blot blevet ældre - og lidt sentimentale? Vi tror nu mere, at det var byen, som havde gjort noget ved os. Vi følte, at jo mere vi havde lært byen og lagunen at kende, jo større var vores nysgerrighed blevet. Sådan er det jo i mange af livets forhold.

Vores trofaste, gamle Solifer var siden vores første Venedigtur blevet skiftet ud med 'en yngre model', en helt ny Hobby med fast seng. Herligt, når man har nået vores alder!

Vi ved, at mange danskere tager til Lido'en og Venedig pga. det sociale liv med gode venner på pladsen - og som måske nøjes med en enkelt tur eller to 'ind til byen' i løbet af deres ferie hernede. Selv om vi elsker den hyggelige stemning, der altid er på en campingplads, valgte vi at bruge dagene inten-

sivt til ekskursioner. Efter et hurtigt morgenbad og noget af butik-kens lækre morgenbrød, tog vi hver dag færgen, rute 14 'ind til byen'. Sejlturen er i sig selv en stor oplevelse. Sammen med andre turister samt travle forretningsfolk med de obligatoriske mapper og morgenavis tog vi ind til byen, sådan som vi synes man bør - ad søvejen. Man kan ikke lade være med

at tænke på, at det syn, der møder én, når man sejler ind til byen, er nøjagtig det samme syn, som mødte Marco Polo sidst i 1200-tallet, da han med sine prægtige sejlskibe vendte hjem til Venedig efter sine store opdagelsesrejser østpå til Indien og Kina. Når han sejlede ind gennem lagunen, så han Campanilen og Marcuskirken nøjagtig, som vi gør i dag. Og han lagde sine skibe til ved Molo San Marco, sådan som færgerne gør i dag. Overalt i Venedig kan man ikke undgå at mærke historiens vingesus. Der er Marcuspladsen med den uendeligt smukke, gyldne Marcuskirke i byzantinsk byggestil, Dogepaladset med de imponerende sale, ikke mindst Det Store Råds Sal, Rialto-broen, Arsenalet, alle palæerne og paladserne langs kanalen osv.

På egen hånd i byen

Ind imellem kan det blive for meget med de mange, mange tusinde med-turister, som trænges og skubber - tæt på 20 millioner om året er der af dem i Venedig. Da er det en god idé at søge væk fra de mest besøgte steder, væk langs de små, smalle gader langs kanalerne - calli, som italienerne kalder dem. Der er mange oaser i Venedig, små pladser og gyder, hvor man kan gå forholdsvis alene og få en fornemmelse af, hvordan den almindelige venezianer lever. På en sådan lille 'udflugt' langs Rio San Trovaso stødte vi lige pludselig på det ene af byens 2-3 tilbageværende gondolværfter, squero på italiensk. Vi fik lov at komme indenfor og så, hvordan en gondol som nemt kan koste det samme som en mellemklassebil - fik det årlige eftersyn.

Man finder forholdsvis hurtigt ud af at færdes langs Venedigs virvar af større og mindre kanaler - og skulle man endelig fare vild, kigger man bare efter skiltene med 'Per Rialto' eller 'Per S. Marco'. Så er man snart blandt mennesker igen. Skal man over Canal Grande, og der ingen bro er i nærheden - dem er der ellers omkring 400 af - sejler der højst sandsynligt en traghetto,

Rendyrket romantik - gondol på en af Venedigs små kanaler.

En aften på Marcuspladsen er en oplevelse, som man glemmer sent.

en smal båd, hvor man stående bliver færget over til den anden bred for næsten ingen penge. En enkelt morgen skal man prøve at stå tidligt op og tage ind og opleve den livlige aktivitet på Rialto-markedet. Man er ikke i tvivl, når man nærmer sig det enorme fiskemarked, som ligger lige ved Canal Grande - bare gå efter lugten! Her er simpelthen alt godt fra havet, fisk og skaldyr i alle afskygninger. Går man væk fra kanalen, kommer man til frugt-, grønt- og ostemarkedet. Det er noget af en oplevelse at se de entusiastiske, italienske husmødre og opkøberne fra hotellerne og restauranterne købe ind. Med kendermine bliver varerne vurderet - og så bli'r der naturligvis tinget om prisen, som siges sku' befinde sig i den dyre ende. Endelig er der en livlig handel med alt muligt andet - ikke mindst lædervarer med 'very special price for tourists'. Vi fik da også købt en enkelt taske, som vi i øvrigt har været meget glade for.

Når man er turist i en fremmed by, skal man unde sig selv at opleve den 'by night'. Da er byerne oftest smukkeste - og Venedig er ingen undtagelse. Her er der oven i købet det særlige, at den kunstige belysning er sparsom, i hvert fald ikke særligt dominerende. Man har en klar fornemmelse af, at man har villet holde belysningen, som den var i gamle dage, hvilket giver en helt særlig, romantisk stemning. Hen på aftenen er motorlarmen fra Canal Grande og de mindre kanaler aftaget; kun gondolerne glider stille rundt med sværmende par i den lune aftenluft. De fleste turister er forsvundet fra Marcus-

pladsen sammen med kanonfotografen, postkortsælgerne og de allesteds nærværende duer. Kun en enkelt trio af strygere kan man høre ved en af de fashionable cafeer, hvor gæsterne sidder parvis og nyder deres cappuccino eller caffè latte.

Trænger man til en pause fra oplevelserne i Venedig, kan vi anbefale en rundtur i lagunen. Man kan sagtens bruge en hel dag på en udflugt rundt til de forskellige småøer. Billetten gælder jo også hertil, og man kan bare stige på og af, som det passer én. Vi har besøgt de 3 kendteste af dem: Burano, som er kendt for sine livligt malede huse i alle tænkelige farver samt de mange broderede og kniplede håndarbejder, Murano, som siden det 13. årh. har huset byens glasindustri samt endelig San Michele, begravelsesøen, hvor flere berømtheder - bl.a. komponisten Igor Stravinski - ligger begravet.

Vi kommer igen

Efter 3 år i træk, at have været i Venedig, har vi nu pålagt os selv en lille pause. Andre egne af Italien har siden fristet os. Men én ting står helt fast: Vi har ikke været på camping i Venedig for sidste gang; dertil har byen, lagunen, egnen gjort et for stort og for uudsletteligt indtryk på os. Men det kan da godt være, det først bliver til et gensyn om en 5 års tid, - når vi forhåbentlig får lov at gå på efterløn. At det så til den tid kan blive på en helt anden årstid - se, det er en helt anden historie. Måske kommer vores drøm om engang at

Så dejlig kan ferie være!

vægt
fra 750 kg
priser fra
KUN 76.165,-

Udstyrspakker:

Classic Pakke
nu kun kr. 4.190,- Spar 4.850,-

DeLuxe Pakke
nu kun kr. 6.990,- Spar 7.240,-

Eifelland

www.eifelland.dk
Eifelland Holiday - hjemme overalt

Kig ind hos en af vores forhandlere og få et uforpligtende tilbud...

Alph Camping ApS,
Hedehusene
46 55 15 11

Camping Forum ApS,
Kibæk v. Herning
97 19 17 98

Esbjerg Caravan
Center A/S
75 15 25 88

Fredensborg Caravan
Helsingør
48 48 09 70

Fåborg Camping
Center I/S
62 61 71 05

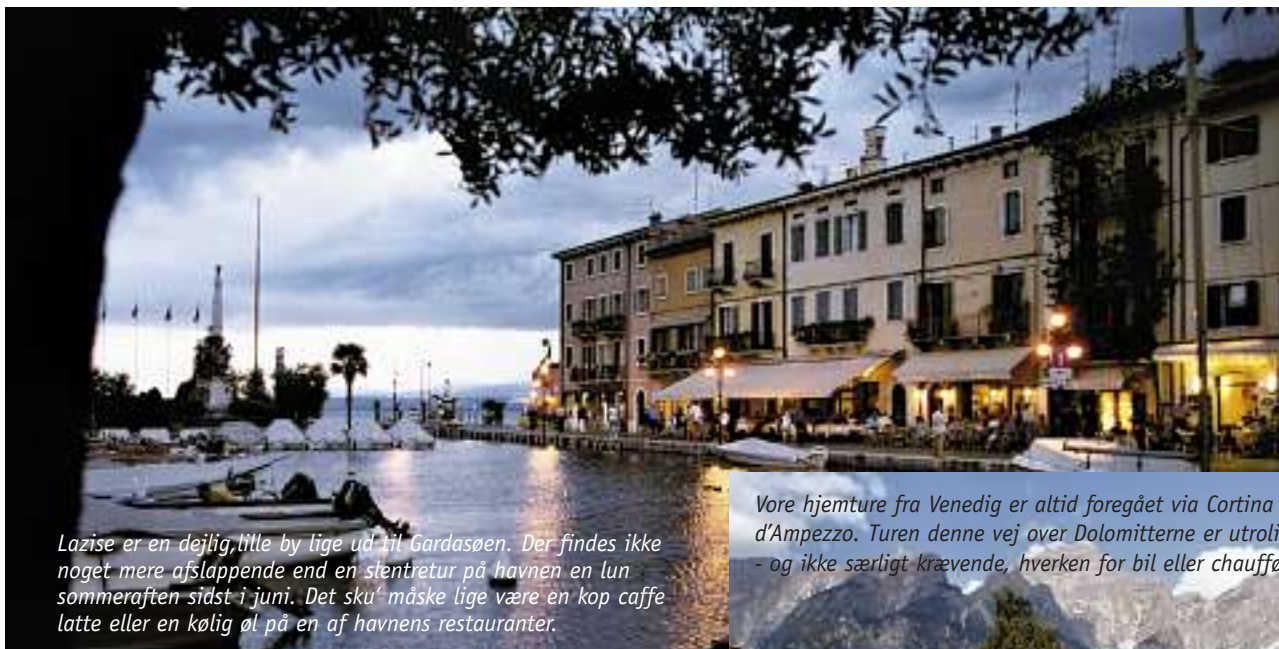
Jysk Caravan
Center ApS, Klarup
98 31 98 31

Kronjyllands Camping
Center Randers A/S
86 42 86 94

SK Caravan,
Blommenslyst
65 96 71 05

Sydsjællands
Campingcenter,
Præstø
55 99 20 04

Tølløse Caravan ApS
59 19 43 19

Lazise er en dejlig, lille by lige ud til Gardasøen. Der findes ikke noget mere afslappende end en stentretur på havnen en lun sommeraften sidst i juni. Det sku' måske lige være en kop caffè latte eller en kølig øl på en af havnens restauranter.

Vore hjemture fra Venedig er altid foregået via Cortina d'Ampezzo. Turen denne vej over Dolomitterne er utroligt smuk - og ikke særligt krævende, hverken for bil eller chauffør.

opleve det store karneval i februar til at gå i opfyldelse? Eller måske får vi mulighed for at se den store regatta, Regata Storica i september, hvor gondolierernes styrke og dygtighed sættes på en prøve. Sceneriet i sig selv skulle være et overdådigt orgie i farver og pragt.

Men måske skulle det hellere være på en tid af året, hvor der ikke er så mange turister. Om det så stemmer overens med Camping Miramare's åbningstid, må vi jo undersøge til den tid. Ellers finder vi nok et sted i Venedigs nærhed, som har helårs-åbent. Men camping skal det være - så er man sin egen rejsearrangør og kan agere helt frit efter ønsker og behov.

Vore ruter til og fra Venedig

De fleste danskere, som kører til Gardasøen samt Lido'en og Venedig, tager som regel den direkte vej, dvs. over Brennerpasset. Vi nyder imidlertid at køre ad A7 gennem Tyskland helt igennem til Füssen, videre over Fernpass til Landeck i Østrig, fortsætter over Ressenpasset og kører ned i Val di Venosta i Syd-Tyrol.

Når man ned gennem Venosta-dalen kører forbi de kolossale plantager, der bugner af fristende, grønne æbler, er det skægt at tænke på, at vi til vinter i supermarkedet derhjemme kan støde på æblekasser med påskrifter som 'Italienske Alpeæbler - en bid af Paradis...' Ved Bolzano hopper vi på motovejen og fortsætter over Verona til Venedig. På det sidste stykke vej fra Padova skal man i hvert fald ikke føle, at man er 'Palle Alene I Verden!' Disse sidste 20 km kan nemt tage 1-2 timer at tilbagelægge, hvis man er uheldig. Et par gange har vi taget et par dage ved Gardasøen, før vi er fortsat til Venedig. Vi har begge gange boet på campingpladsen Spiaggia d'Oro, en af de mange pladser i Lazise, som mange danskere år efter år vender tilbage til. Det forstår vi godt - her er virkelig dejligt. Flot beliggenhed helt ned til søen. Aftenerne her - med flotte solnedgange over søen - glemmer vi sent.

Vores hjemture fra Venedig er alle tre gange gået op over Cortina d'Ampezzo. Herfra videre over Dobbiacco til grænsen til Østrig. Det er en ubeskriveligt flot tur, hvor man kører op over Dolomitterne, hvor de efter vores mening er smukkeste. I Lienz er vi drejet nordpå. I Matri in Osttirol har vi boet nogle gange på Camping Edengarten, som er et perfekt udgangspunkt for vandreture i Hohe Tauern. Ligeledes kan man tage den traditionelle tur ad Grossglockner Hochalpenstrasse. Er man til noget med romertiden, er der på denne vej opsat tavler ved passet Hochtort, som fortæller om romernes handelsruter over Alperne dengang. Ligeledes ligger der lidt øst for Lienz lige op ad hovedvej 100 et udgravningsområde og et godt museum, som fortæller om den tidligere romerske by Aguntum. Få km. nord for Matri kører man gennem Felbertauerntunnelen, videre til Mittersill, over Kitzbühel til Kufstein, hvor man kører på motorvejen de sidste km. ud af Østrig/ind i Tyskland. Denne tur fra Italien, gennem Østrig til Tyskland kan køres uden østrigsk vignet - selv motorvejsstrækningen fra Kufstein til grænsen er gebyrfri - jvf. Felbertauerntunnelens web-side, www.felbertauerntunnel.at.

HUSK
 Kom til CC og se
 Danmarks største og
 mest spændende
 forretning i fritidsbranchen

CC camping & HERRESTRUP
 marine a/s 4571 GREVINGE
 Tlf. 59 65 99 11
www.ccm.dk

HUSK
 Den bedste ferie med børn
 er campingferie !

Er du i tvivl, så lej med forårsret. Vi refunderer hele
 lejebeløbet, hvis du køber ved hjemkomst.

CC camping & HERRESTRUP
 marine a/s 4571 GREVINGE
 Tlf. 59 65 99 11
www.ccm.dk